

Klimat- och näringslivsdepartementet
Energienheten, Säker tillförsel och
marknader
kn.remissvar@regeringskansliet.se
kn.e.remissvar@regeringskansliet.se

Ei R2023:01 Oschyssta affärsmetoder – en rapport med författningsförslag (KN2023/02352)

Svea hovrätt har granskat förslaget utifrån de intressen som hovrätten har att bevaka. Hovrätten, som konstaterar att förslaget till stor del bygger på befintlig lagtext, har på ett övergripande plan inga invändningar mot de föreslagna ändringarna i ellagen (1997:857). Hovrätten lämnar dock följande synpunkter.

Förslagets förhållande till marknadsföringsrättslig lagstiftning

Hovrätten uppfattar det som att de problem med oschyssta affärsmetoder på elhandelsmarknaden som förslaget syftar till att åtgärda till viss del innefattar problem med vilseledande marknadsföring. Den marknadsföringsrättsliga aspekten omnämns dock endast kortfattat i rapporten. Det konstateras i rapporten att när ett företag marknadsför elhandelsavtal trots att företaget inte levererar el och därmed vilseleder användare strider det mot marknadsföringslagen (2008:486) samt att det är Konsumentverket som har tillsynsansvar över att bestämmelserna i marknadsföringslagen följs. Vidare konstateras att såväl Energimarknadsinspektionen (Ei) som Konsumentverket kommer att bedriva tillsyn över att regelverken som inkluderar en ångerrätt efterlevs. Om ångerrätten gäller konsumenter ansvarar Konsumentverket för tillsynen utifrån distansavtalslagen (2005:59) och marknadsföringslagen och om den gäller mikroföretag ansvarar Ei utifrån ellagen.

Hovrätten anser att det vore önskvärt med ytterligare belysning av frågan om vilken typ av vilseledande marknadsföring som förslaget syftar till att motverka och på vilket sätt förslaget motverkar sådan marknadsföring samt hur tillsynen över efterlevnaden kommer att fungera.

Fullmakter

Hovrätten har i och för sig ingen invändning mot det bakomliggande syftet med de föreslagna ändringarna som rör fullmakter. Emellertid förekommer det skrivningar både i rapportens överväganden och förslag till författningsändringar som ger sken av att en fullmakt utgör ett avtal mellan två parter

eller ett avtalsvillkor som måste accepteras av huvudmannen (se t.ex. 9 kap. 41 § första och fjärde styckena). En fullmakt är snarare en ensidig rättshandling som företas av huvudmannen och som ger fullmäktigen rätt att företräda huvudmannen i viss fråga.

Enligt hovrätten finns det anledning att i det fortsatta lagstiftningsarbetet se över hur begreppet fullmakt används.

En lagstiftningsteknisk synpunkt

I rapporten föreslås bl.a. ändringar som syftar till att åstadkomma att det som enligt vissa bestämmelser gäller för nätföretag eller elleverantörer också ska gälla för leverantörer av mellanhandstjänster. I flera fall föreslås det att detta ska åstadkommas genom att det införs nya a-paragrafer som är i princip likalydande med befintliga paragrafer. Enligt hovrätten framstår denna lagstiftningsteknik som omständlig. Genom att reglera i princip samma fråga i flera olika paragrafer blir lagen också mer svåröverskådlig. I det fortsatta lagstiftningsarbetet bör det därför övervägas hur de nämnda ändringarna lämpligen bör genomföras.

I handläggningen av detta ärende har deltagit hovrättslagmannen Per Carlson och hovrättsrådet Mattias Pleiner samt tf. hovrättsassessorn Josefin Backman, föredragande.

Per Carlson

Josefin Backman